

opusdei.org

Prelatens brev (desember 2006)

Biskop Javier Echevarrías brev til Opus Deis medlemmer. Prelaten skriver om advent, ”en tid med glede og håp”.

13.12.2006

Mine kjære: måtte Jesus bevare mine døtre og sønner.

Om to dager begynner advent, den liturgiske tiden da Kirken ivrig oppfordrer oss til på den ene side å tenke på tidenes ende, når Kristus kommer i herlighet for å dømme alle

mennesker, og på den andre side å forberede oss på hans fødsel i tiden, for over tyve århundrer siden.

Det ene komme har en dyp indre sammenheng med det andre. I den første vises spesielt Guds barmhjertighet, i den siste kommer hans rettferdighet til å synes tydelig. Begge er likevel uttrykk for Guds kjærlighet til menneskene, som den hellige Paulus sier: *”For Guds nåde har stått synlig frem for verden, med frelse for alle mennesker; den lærer oss å gi avkall på all gudløshet og alle verdslige begjær, og leve vårt liv i denne verden sømmelig, rettskaffent og fromt, alt mens vi ser frem til vårt salige håp, til den dag da vår store Gud og frelser Kristus Jesus skal stå frem i sin herlighet. For han ga seg selv som løsepenger for oss, for å befri oss fra ondskapens makt, så vi kunne bli rene og være hans eget folk, ivrige etter å gjøre det gode.”* [1]

La oss ta vare på anledningen som liturgien nå tilbyr oss og minne andre om å personlig betrakte de vidunderlige trossannheter om de siste ting. Det er vanlig at mennesker opplever en slags frykt overfor tanken på disse kommende ting. Vi som er Guds barn, Kristi apostler, anser oss ikke for å være bedre enn andre, men bør – uten verken å skape frykt eller være naive – hjelpe dem til å få innsikt om disse tingene, som ofte kan være begynnelsen til en dyp omvendelse eller en større nærhet til Gud.

For noen uker siden oppfordret Benedikt XVI oss til å tenke på Guds dom, som kommer til å tilfredsstille og allerede tilfredsstiller den lengsel etter rettferdighet som bor i menneskenes hjerter. **Ønsker vi ikke alle at rettferdighet skjer for alle dem som er urettferdig dømt, for den som har lidd i livet og dødd etter å ha levd et liv fullt av**

smerte? Vil vi ikke alle at mengden av urettferdighet og lidelse, som vi ser i historien, forsvinner til slutt, at alle kan få nytte, at alt får mening? Det som betegnes med begrepet "verdens dom" er rettferdighetens seier, en forening av mange bruddstykker av historien som synes meningsløse men som blir en helhet der sannheten og kjærligheten hersker. Troen vil ikke skape redsel, men den vil kalle oss til å ta ansvar. Vi skal verken forspille vårt liv eller misbruke det. Vi skal heller ikke bevare det bare for oss selv. Overfor urettferdigheten skal vi ikke være likegyldige og på den måten bli medløpere eller til og med medskyldige. Vi bør forstå vårt oppdrag i historien og prøve å leve opp til det. Det handler ikke om redsel, men om ansvar. Det som trengs er ansvar og omsorg for vår frelse og for hele verdens

frelse. Hver enkelt bør bidra til dette. [2]

Mine døtre og sønner, la oss be Den hellige ånd om å legge de rette ordene i vår munn slik at vi berører andre mennesker på dypet. Den hellige gudsfrykt, Hjelperens gave, betyr fremfor alt at barna ikke vil skuffe sin himmelske Far. Men tanken på døden og troen på den individuelle dommen, på den allmenne dommen og på de andre siste ting hjelper til å holde mange borte fra synden. Det stopper oss ikke med en ren frykt, men med en overbevisning om at motsetningen har alle de fordeler som et lykkelig liv innebærer, både her og i det neste liv. Derfor skrev vår Fader: **"Han skal komme igjen for å dømme levende og døde"** ber vi i trosbekjennelsen. Pass på at denne dommen, denne rettferdigheten ... og denne Dommeren ikke kommer ut av syne." [3] Og også: **"Brenner**

ikke din sjel av lengsel etter at din Fader Gud skal bli glad når han må dømme deg?”[4]

Advent fremstår som en tid med glede og håp. **Vi kan** til og med **si at advent er den tiden da de kristne bør vekke håpet om å fornye verden i sitt hjerte, med Guds hjelp.** [5] Kirken understreker dette da vi nettopp feiret Kristi Kongefest. Den minnet oss om at vi aktivt bør medvirke til å opprette Guds rike på jorden. Og vi bør gjennomføre det dag etter dag, i dagliglivets hendelser, og på den måten forberede Herrens permanente komme i menneskenes sjeler. La oss derfor ikke glemme at Jesus Kristus ikke bare kom den første julen eller bare kommer til syne ved tidenes ende. Herren vil alltid være nærværende i våre sjeler og regner med oss for å helliggjøre alle menneskelige hederlige ting. Han gjør det ved sakramentenes nåde –

spesielt skriftemålet og eukaristien – og også ved sine disiplers, sine venners eksempel og ord.

Om liturgien i adventtidens første del, som jeg skrev i begynnelsen av dette brevet, leder blikket mot Kristi andre komme, fokuserer den fra 17. desember på forberedelsen av den nært forestående julen. La oss derfor gå til Betlehem nær Maria og Josef. De viser oss hvordan man har kontakt med Jesus med kjærighet og omsorg, hvordan man følger ham og hvordan man elsker ham. Et resultat av denne fortroligheten kommer til å bli den streben som den hellige Josemaría for syttifem år siden ga uttrykk for: **Jeg vil at mitt blotte nærvær skal være nok for å tenne verden i en radius av mange kilometer med uslokkelig ild. Jeg vil vite at jeg er din. Etterpå, la Korset komme: jeg kommer aldri til å verre red for å sone ... Lide og elske. Elske og lide. Vidunderlige**

**vei! Lide, elske og tro: tro og
kjærlighet. Peters tro. Johannes
kjærlighet. Paulus iver. [6]**

La os fortsette å be for Den hellige
far, mer iherdig dag for dag. Jeg
tviler ikke på at dere med deres bønn
og deres offer har fulgt ham på hans
reise til Tyrkia. La oss håpe at mange
personer forener seg i bønn for ham
og hans bønneintensjoner. Og glem
ikke mine bønneintensjoner: måtte
de ikke lyde altfor velkjente.

Med all kjærlighet velsignes dere av

Deres Far

+ Javier

Roma, 1. desember 2006

[1] Tit 2, 11-14.

[2] Benedikt XVI, Preken 12/9 2006.

[3] Den hellige Josemaría, *Veien*, nr.
745.

[4] *Ibid.*, nr. 746.

[5] Benedikt XVI, Tale ved Angelus, 27/11 2005.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
prelatens-brev-desember-2006/](https://opusdei.org/nb-no/article/prelatens-brev-desember-2006/)
(13.03.2026)